

Hírlevél

2002. december VI. évfolyam 3.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A kitüntetett elnök

A nyugállományú katonák érdekeit érintő kiemelkedően eredményes munka elismerésére alapította a honvédelmi miniszter az Aranykor kitüntető címet, amelynek arany fokozatát elsők között kapta meg Sipos Géza nyugállományú ezredes, a

Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöke. A kitüntetett elnök láthatóan örült, hiszen nemrég vette át tizedik kitüntetését, ráadásul a kétnapos rendezvény, amelyen több mint háromezren vettek részt, emlékezetes élményt nyújtott a résztvevőknek.

A Kézfogás a honért gondolat jegyében rendezett tizenegyedik katonanemzedék-találkozó minden eddiginél sikeresebb volt. Jellemző, hogy az Osztrák Bajtársi Szövetség, az Orosz Katonaveterán-szövetség küldöttei, akik először vettek részt ezen a már hagyománnyá vált találkozón, követésre méltó példaként értékelték a találkozót. A választmányi ülésen megállapítást nyert, hogy a katonai hagyományápolás mellett az elmúlt évben a BEOSZ érdekvédelmi tevékenysége is sikeres volt, hiszen a nyugállományú katonák szociális helyzetét javító kezdeményezéseik egy része az új jogszabályokban realizálódott.

„A hogyan tovább, BEOSZ?” kérdésre Sipos Géza a következőket válaszolta: Célul tűztük tagegyesületeink fiatalítását, hogy a nyugállományú katonák mellett a fiatalabb katonanemzedékekkel is gyarapodjunk. A szervezeti élet javítása mellett stabilizálni szeretnénk anyagi-pénzügyi helyzetünket, és a hadkiegészítő parancsnokságokkal együttműködve az eddiginél többet szeretnénk tenni rászoruló bajtársainkért. Tovább erősítjük kapcsolatainkat a szomszédos országok katonaszervezeteivel, és reménykedünk abban is, hogy valamennyi vidéki tagegyesületünknek hamarosan lesz klubhelyisége, szövetségünknek pedig sokoldalú tevékenységéhez méltó elhelyezése.

K. L.

Igények és lehetőségek

Gondolatok a záró közgyűlésekről

Fontos eseményre készülnek a BEOSZ tagszervezetei ezekben a hetekben. Az elmúlt évek hagyományainak megfelelően szervezik az év végi záró közgyűléseket, ahol összegzik és értékelik éves munkájukat, megjelölik a jövő év teendőinek fő irányát.

A záró közgyűléseket többségében megelőzték a tagszervezetek vezetői részére szervezett régiószintű, felkészítő értekezletek. A megbeszélések lehetőséget adtak arra, hogy a tisztségviselők gondolataikat, tapasztalataikat kicseréljék és kialakítsák mondanivalójuk lényegét. Hasznos tapasztalatok kerültek felszínre a nyugállományúak körében folyó kulturális és szociális tevékenységről.

A régióértekezletek legfontosabb következtetése (és ez egyben ajánlás a tagszervezetek közgyűléseinek) hogy a BEOSZ és a tagszervezetek az elmúlt évekhez hasonlóan, betöltik alapvető funkciójukat. Egyre inkább a nyugállományúak szervezett közösségeivé váltak. A hivatásos állomány egyre inkább érdeklődéssel kíséri tevékenységüket, és esetenként részt vesznek azok munkájában. Figyelemre méltóak azok a megállapítások, hogy a BEOSZ életében a 12 éves múlt igazolta az ilyen jellegű szerveződések szükségességét. a tagszervezetek túlnyomó többsége vonzó, életképes, mozgalmas munkát végez. Tevékenységükre mindenképpen igény van, nemcsak a szűk tagsági körükben, hanem a vonzáskörükhöz tartozó más társadalmi csoportokban is.

Visszatekintve az elmúlt évek tapasztalataira – a megévő gondok ellenére is – megállapítható, hogy e közösségek szélesedő tevékenységi területeken, változatos módszerekkel, egyre eredményesebben dolgoznak. A tisztségviselők áldozatos munkájával, a tagság növekvő aktivitással olyan társadalmi szervezetekké váltak, ame-

lyek országos viszonylatban is jelentős szerepet töltenek be az érdekvédelem, a hagyományápolás, a kulturális és szociális élet terén. Ahol működnek, felfigyelnek rájuk, az adott város, község jelentős tényezői, tevékenységük hatása túlnő a tagság keretein.

A régióértekezleten számos javaslat hangzott el a szervezetek éves értékelő, összegző munkájuk főbb kérdéseire. Fontos ajánlás, hogy a vezetőségek a közösségi élet színvonaláról, annak állapotáról, a közhangulatot befolyásoló tényezőkről, a sikerekről, a kudarcokról adjanak számot. Keltsék fel az igényt a jövőbeni munkájuk sokszínűségére, a lehetőségek alaposabb feltárására, az azok jobb kihasználására. Felhívták a figyelmet arra, hogy a közgyűléseken vitaindító tájékoztatók legyenek, a tagság által ismert és megtartott rendezvények felsorolása helyett inkább azok hatásáról szóljanak.

Valamennyi megbeszélésen emlékeztettek azokra a változásokra, amelyek az elmúlt időszakban a honvédelem területén végbementek. Nagyra értékelték azokat a konkrét támogatásokat, amelyekben a BEOSZ tagszervezetei, sőt a nyugállományú katonák széles tömegei – az elmúlt években részesültek. Jelentősnek ítélték meg a BEOSZ és a katonai vezetés által nyújtott anyagi, pénzügyi támogatások, segélyek, adományok rendszerét, amelyeket a kis közösségek, egyének kaptak. A tagszervezetek mintegy fele részesült jelentős pénzügyi támogatásban. Az év folyamán kiemelkedők voltak a „Kossuth év” országos és helyi szintű rendezvényei, a szervezetek a részükre nyújtott támogatások felhasználásával vonzó összejöveteleket tartottak, amelyeken a nemzeti és katonai múlt, történelmi hagyományaink felidézésével igyekeztek szólni a mához. A múlt kulturális értékeinek megővésével, a hagyományok ápolásával segítették a ma feladatainak megértését.

A tisztségviselők megbeszélésein külön felhívták a figyelmet, hogy a záró közgyűléseken reálisan, a valóságnak megfelelően méltassák a katonai vezetés erőfeszítéseit, amelyeket a nyugállományú katonák életkörülményeinek javítása érdekében tett, és ebben a megyei hadkiegészítő parancsnokságok munkáját. Célszerű szólni – többek között – az egészségügyi ellátás, az üdülési lehetőségek, egyre magasabb szintű biztosításáról, a kegyeleti gondoskodás problémáinak megoldásáról. Jól eső érzéssel fogalmazták meg, hogy az új politikai és katonai vezetés a következő években a lehetőségek függvényében, az új szolgálati törvénynek megfelelően – ha szerényen is –, de érezhetően segíteni kívánja a nyugdíjas szervezeteket, és hozzá kíván járulni működési feltételeinek javításához. A BEOSZ arra kapott ígéretet, hogy a jövőben létszámának, szervezettségének és eredményeinek megfelelő „bánásmódban” fog részesülni. (A tárcának 12 éves mulasztást kell pótolnia a BEOSZ-szal szemben – nem lesz könnyű, de nem megoldhatatlan feladat ez.)

Valamennyi régióértekezleten nagy teret kapott – és (ez ajánlás formájában elfogadásra is került) – a BEOSZ tevékenysége, a jövőre vonatkozó stratégiai elképzelése. Megerősítésre került, hogy szükség van az országos szintű szövetségre. Koordináló, segítő, érdekvédelmi munkája nélkülözhetetlen a nyugállományúak életkörülményeinek javításában, közérzetük alakításában. A szövetség átfogja az egész országot, vezetése példamutató szerénységgel, korlátozott anyagi lehetőséggel egyre hatékonyabban segíti a tagszervezetek munkáját. Nem hibamentesen, de becsülettel, őszintén igyekszik dolgozni a nyugállományúak gondjaik, problémájuk megoldásában. Az általa szervezett fórumok, tanácskozások, az országos jellegű rendez-

vények, a katonai vezetés felé tett kezdeményezések, konkrét javaslatok kedvező visszhangot váltanak ki a tagság körében. A szűk elnökség, gyakran napi erőfeszítései hatására a tagegyesületek munkájában egyre jobban érzékelhető az együttgondolkodás, a közös problémamegoldás és a kölcsönös segíteni akarás.

A tagszervezetek mindinkább a saját erejükre támaszkodnak. Rendezvényeik egyre inkább közösségformálók, gyakran családi jellegűek. Nagy erőfeszítéseket tesznek saját anyagi erőforrásaink megteremtésére, gyakran sikerrel. Emellett viszont kérik a katonai vezetés támogatását, anyagi segítségét. Ebben a jövőben is joggal számíthatnak a BEOSZ Elnökségre. Figyelemreméltó, hogy a jelenleg 1-2 ezer forintos szövetségi tagsági díj helyett már gyakori az évi 10–12 ezer forintos hozzájárulás a szövetség működéséhez, munkájához. Természetesen mindez nem oldja meg az elnökség anyagi gondjait, de bátorítást ad a további munkához. Lehetőséget teremt arra, hogy a katonai vezetéssel együttműködve, saját munkáját hatékonyabbá téve, infrastruktúráját javítva, méltó módon, kultúraltan szolgálni közös ügyünket, a honvédelem erősítését. Így tevékenységével hozzájárul a hivatásos és nyugállományú katonák közötti együttműködés tartalmas megvalósításához, s ezzel is jelentős lépést tesz a nyugállományú katonák általános helyzetének javításához, a NATO országok nyugdíjasaihoz való fokozatos közelítéséhez.

A régióértekezleten ajánlásokat fogadtak el a tagszervezetek 2003. évi tennivalóira. Feladatként fogalmazták meg, hogy a munkatervben központi helyet foglaljanak el a Deák Ferenc történelmi nagyságát, a II. Rákóczi Ferenc szabadságharc jelentőségét ismertető rendezvények. Továbbra is meghatározó kell, hogy legyen a munkába a tagság körében folyó érdekvédelmi, szociális és kulturális tevékenység szervezése. Az eredményes munkához nélkülözhetetlen a különböző pályázatokon való részvétel, a támogatási és segélykérelmek időbeni, szakszerű elkészítése.

Iványi Nándor
nyá. ezredes

KÉZFOGÁS A HONÉRT

Képek a Katonanemzedékek XI. Országos Találkozásáról

Fotó: Kacsó Lajos

Elnöki levél Iváncsik Imréhez, a HM politikai államtitkárához

Tisztelt Államtitkár úr!

A BEOSZ 2002. október 6-án megtartott választmányi ülése egyhangúlag kezdeményezi, hogy a honvédelmi miniszter úr hozzon létre egy bizottságot (főrumot, testületet), amelynek feladata a társadalmi szervezetek pénzügyi támogatásának elbírálása lenne. Kezdeményezi továbbá, hogy a tárca egyszeri, de nagyobb összeggel emelje meg a szövetség által létrehozott „Bajtársainkért” Alapítvány alapítókéjét, a Honvéd Vezérkar főnöke pedig adjon ki olyan intézkedést, amelyben a katonai szervezeteket BEOSZ tagegyesületeket támogató teendőkkel bízza meg.

A BEOSZ választmánya úgy döntött, hogy a tárca politikai vezetése felé egyértelműen jelezzük, hogy a BEOSZ – a Hjt. 232. §. szerint – igényli a nyá. katonák elhelyezésének tárca szintű támogatását. Indoklásunk a következő:

Az elmúlt évek – különösen az elmúlt négy év – azt bizonyították, hogy a különféle, de főleg a politikai célokat szolgáló szervezetek (létszámuktól, szervezethez tartozásuktól, stb. függetlenül) pénzügyi támogatásban részesültek a honvédelmi tárcáról. E bizottság feladata az lenne, hogy véget vessen e szervezetek „fü alatti” támogatásának, e bizottság arra lenne hivatott, hogy a társadalmi szervezetek támogatása ügyében a társadalmi szervezetek nélkül ne döntsenek. A bizottság tagjait többségében a legjelentősebb – eredményeket a tárca érdekében már eddig is produkáló – szervezetek delegálnák (HTBK, HOHE, stb. – és a BEOSZ). A bizottság a HM által létrehozott és elkülönítetten kezelt pénzügyi alap felhasználásáról egyetértési joggal rendelkezne. Az elkülönítetten felhasználható alap, és e demokratikusan működő bizottság garantálná a társadalmi szervezetek támogatásának világos, tiszta, törvényi és gazdasági feltételeit.

Mivel a BEOSZ felvállalta és továbbra is végezni fogja a katonahagyományok ápolását, és bizonyítottan jó eredményeket ért el ezen a területen (könyvek, kiadványok megjelentetése; csapat- és helyőrségtörténeti emlékek összegyűjtése, őrzése és bemutatása, stb.) kezdeményezi, hogy a HM egyszeri, de nagyobb összeggel támogassa meg a BEOSZ által létrehozott és működtetett „Bajtársainkért” Alapítványt, amely közhasznú szervezatként támogatná a katonaleltek gyűjtését végző közösségek munkáját.

A nyugállományú katonák klubvezetőségeinek jelentős része – a megszűnt helyőrségek miatt – rendkívül nehéz körülmények között végzi az elkerülhetetlenül szükséges adminisztrációs és ezzel összefüggő irodai munkát. A vezérkari főnök úr által kiadott intézkedés a katonai szervezetek felé arról szólna, hogy azoknak bizonyos „műszaki” szolgáltatásokat kellene biztosítaniuk a nyá. klubok, egyesületek közösségi érdeket szolgáló tevékenységéhez (iratmásolás, telefonhasználat, fax – küldési lehetőség, számítógép-használat, stb.).

A BEOSZ Elnöksége úgy látja, hogy a nyugállományú katonák elhelyezésének a tárca lakásellátási rendszerén belül nincsenek meg az anyagi lehetőségei, A tárcánál ahhoz kellene megteremtteni a feltételeket, hogy az elhelyezése jogosult nyugállományú katonák az általa kiválasztott Nyugdíjas Házba költözhessen be.

A szövetség választmányának fenti kezdeményezéseiről kész vagyok részletesebb indoklásra is. Meggyőződésem, hogy felvetéseinknek reális alapja van, a megvalósításnak pedig a feltételei eleve adóttak.

A BEOSZ választmánya megbízásából bajtársi tisztelettel:

Sipos Géza
nyá. ezredes
elnök

Harmincöt éves a fehérvári klub

Ez évben ünnepelte a Honvéd Nyugdíjasok Klubja megalakulásának 35. évfordulóját. Az ünnepi közgyűlésen felidéztek a klub munkáját, eredményeit.

1967-ben alakult a klub 30 fővel, ma 400 taggal működik. Fő célkitűzései a következők: – a honvédséghez való tartozás érzésének és a katonai hagyományoknak ápolása; – szervezett közösségi élet keretén belül kirándulások, kulturális, sport, tájékoztató programok szervezése; valamint a közreműködés a tagság érdekvédelmében és szociális segítésében. A helyőrség katonai alakulatai, a Hadkiegészítő Parancsnokság és a Helyőrségi Klub – ahol otthonra találtunk – fő támasza klubunknak.

A laktanya látogatások, a gyakorlatokra való meghívások, a parancsnokok tájékoztatója erősíti a honvédséghez való kötődésünket. Mi is megemlékezünk a honvédelmi eseményekről és a Hősök Napján a Fehérvári 17. gyalogezred szobránál, októberben Nagysándor József – a híradó laktanya névadója – szobránál és a Pákozdi emlékműnél koszorúzunk. Részt vettünk ez évben a Komáromi erődben a Honvéd Nyugdíjasok Országos Találkozóján és a Balatonkenesei Katona Nemzedékek Találkozóján.

Kirándulást szerveztünk a tatai s a szentkirályszabadjai laktanyákba. Jó kapcsolat alakult ki az észak-dunántúli régió honvéd nyugdíjas klubjaival – Tata, Pápa, Szombathely – és velük közös

programokat, találkozásokat szerveztünk.

Programjaink változatosak és színesek, melyek közül is kiemelkedik a közgyűlés, a „Tavaszköszöntő” Nőnap és az idősök világnapi „Szépkorúak köszöntése” zenés-táncos baráti műsoros találkozók.

A jubileumi születésnapokat és az 50. éves házassági évfordulót ünneplő tagjainkat elnökségi ülésen – kis ajándékkal – köszöntjük. A névnapokat összevonva tartjuk, beteglátogatásokat alkalmanként

végezzük. Kegyeleti szertartásokon egy koszorúval és búcsú beszéddel köszönünk el klubtársunktól, és évente 2-3 fő elhunyt bajtársunk sírján helyezük el a megemlékezés virágait.

Évente 5-6 országjáró kirándulást szervezünk autóbusszal, ahol nevezetességekkel ismerkedünk: élveztük Sárvár, Tamási gyógyvizét, megmáztuk Kékestető-Mátraháza csúcsait, Isaszegi „csatában” gyönyörködtünk és Cegléden a

Kossuth szobornál koszorút helyeztünk el.

Teadelutánt szerveztünk a Helyőrségi Klub könyvtárában, jól mulattunk a balatonkenesei farsangon és vidám búcsúztunk az Ó évtől, köszöntöttük az Új évet a klubban rendezett „szilveszteri elnökségi ülésen”.

Kiscsoportos – 10–15 fős – kirándulásokat szervezünk a környező falvak „falunapjára” –Úrhida, Aba – találkoztunk az ottani nyugdíjasokkal, valamint nyugdíjas barátaink „tanyáján” is jó hangulat, szalonasítás vár bennünket.

Klubnapot szervezünk évente két alkalommal, ahol sportversenyeket – teke, dart, ulti, rómi, lövészet – szervezünk és tájékoztató előadásokat hallgatunk a honvédségről, az érdekvédelemről, az egészség megővéséről, városunk helyzetéről és egyéb aktuális dolgokról. Borversenyt és pogácsasütő versenyt rendezünk és „borgenerálist” választunk. Klubdelutánokon az „ultisoktól” hangos a terem, míg a klubszobában csendben olvassák a klubban tárolt honvédségi és nyugdíjas folyóiratokat, kiadványokat.

Évente 10 színházbérletet vásárolunk, így 60 fő nézheti meg a Vörösmarty Színház előadásait. De részt veszünk a város által rendezett kulturális műsorokon és a Helyőrségi Klub rendezvényeit tiszteletjeggyel látogatjuk. Kapcsolataink

Például a szombathelyi klub

A szombathelyi Honvédségi Nyugdíjasok Klubja 1986. március 21-én alakult meg 46 fővel. A klub célja a nyugdíjas katonák, polgári alkalmazottak, katonazövegyek emberi, állampolgári jogainak érvényre juttatása, érdekeinek képviselete. Ezen belül különös figyelmet fordít társadalmi megbecsülésük erősítésére, egészségi, kulturális szükségleteinek kielégítésére.

Szorgalmazta és támogatta a nyugdíjas klub önkéntes társulását a Nyugdíjasok Egyesületeinek Országos Szövetségéhez (NYOSZ) valamint az országos szövetségbe (BEOSZ) való tömörülését.

Elmondhatjuk, hogy eseményekben gazdag, változatos utat tettünk meg, amelyhez elkötelezett személyiségek, eredményes kulturális és érdekvédelmi munkák kapcsolódtak. A vezetőségnek sikerült a tagság bizal-

mát kiérdemelni és emellett társadalmi elismerést szerezni.

A klub történetét részleteiben bemutatni ez újságcikkben lehetetlen, ezért tervezzük történetünk kiadvány formájában való kiadását.

Szükséges azonban áttekinteni az 1998–2002. közötti időszakot, hiszen ezen keresztül lehet egy viszonylag reális képet alkotni rólunk. Taglétszámunk folyamatosan növekedett, jelenleg 108 fő, melyből 60 férfi, 48 nő. Az utóbbiak száma főként ebben az időben nőtt. Ötleteik sokszintűek, gazdagok, tartalmasak. Munkájukkal elősegítik a vezetőség és a tagság folyamatos kapcsolattartását. Jelzik a jelentkező gondokat, segítik a betegek látogatását és a kerek évfordulós tagjaink köszöntését.

Tagjaink közül 3 fő állami, 4 fő pedig miniszteri kitüntetésben részesült.

Eredményes munkájának elismeré-

seként az említett időszakban 18 fő részesült előléptetésben. Kiemelt feladatként kezeltük az alacsony nyugdíjas tagjaink – elsősorban özvegyek – segélyezését és segítettük a Hadkiegészítő parancsnokság kegyeleti tevékenységét.

A millenniumi ünnepségek kedvező lehetőséget teremtettek ahhoz, hogy meglátogassuk történelmünk kiemelkedő színhelyeit, mint például Mohács, Ópusztaszer, Monostori Erőd, Esztergom, Pákozdi Országház, Hadtörténeti Múzeum, Kőszeg és

a városi önkormányzattal, civil és érdekvédelmi szervezetekkel, civil nyugdíjas klubokkal folyamatos, egymás rendezvényein részt veszünk. Az önkormányzat támogatását élvezzük a fürdő és sportversenyek ingyenes igénybevétele, a karácsonyi csomagoknál és egyéb juttatásoknál.

Honvédségi társadalmi kapcsolatunk a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségével (BEOSZ) van, amely eredményesen képviseli klubunkat és érdekvédelmünket a HM felső vezetésével. A BEOSZ szervezésében létrehozott Észak-Dunántúli Körzet – nyolc nyugdíjas klubbal – való kapcsolattartást és együttműködést is klubunk elnöke látja el.

Külföldi kapcsolatunk a „Szlovén Veterán Harci Szövetség” Muraszombati körzetével van, akikkel már közös programokat – elnökségi találkozót, lövészeteket – hajtottunk végre.

A feladatok anyagi kiadását lényegében a befizetett tagdíjak biztosítják, illetve a pályázatokon nyert összegek.

Úgy érzem, hogy eredményes munkát tudunk végezni, mert a feltételek biztosítottak: van egy jó honvédségi háttér, van lelkes és igényes tagság, és van egy jó programot kidolgozó és jó szervező elnökség.

Az eddig végzett eredményes munkánkat a HM Vezérkari Főnöke Oklevéllel, Székesfehérvár Önkormányzata címeres városi zászló ajándékozásával ismerte el.

*Jobbágy Antal ezredes
klubelnök*

Várpalota. Ezek a rendezvények igen jól sikerültek, elősegítették nemzeti történelmünk és katonahagyományaink jobb megismerését.

A felsoroltak megvalósításához jelentős segítséget adott pályázataink kedvező elbírálásával a Honvédelmi Minisztérium Kulturális Osztálya. Különböző pályázatainkat pozitívan bírálták el az önkormányzatok is. Természetesen az anyagi terhek egy részét tagjaink szívesen vállalták. Ezek az együttlétek, közös élmények összekovácsolták tagságunkat, jó szívvel gondolnak a sokszor fárasztó utazásokra, vallják hogy megérte.

Két immár rendszeresen ismétlődő rendezvényről kell még szót ejteni. Az első nőtagjaink rendszeres éves köszöntése március 8-án, melynek szervezésében ők vállalják a legtöbbet és ezen kívül évente október 1-jén megünnepeljük az Idősek Világnapját.

*Lasch Béla nyá, alezredes
klubelnök*

BEMUTATKOZIK A PÁPAI KLUB

A Fegyveres Testületek Nyugállományú Klub pápai szervezete 30 éves. 1972. február 25-én alakuló ülésén 25 fő részvételével hivatalosan megalakították Juhos Sándor alezredes a Helyőrségi Klub Parancsnok szervezésével a nyugállományúak klubját és megválasztották a klub vezetését.

A klub vezetőségének feladata akkor a szervezeti élet kialakítása, megszilárdítása, a tagság létszámának elősegítése voltak. A vezetőség erőfeszítéseinek eredményeként a tagság létszáma növekedett, egyre javult a szervezeti élet, majd rendszeressé váltak a kulturális és egyéb rendezvények. Az 1970-es év végétől fogalmazódik meg a helyőrségen kívüli nyugdíjas klubokkal

való kapcsolattartás szükségessége. Az 1980-as évek közepétől a klubélet színvonalának emelése érdekében klubon belüli személyeket (rátermettség figyelembevételével) bízták meg egyes körök szervezésével és vezetésével.

1989-es jogszabályi előírásának megfelelően a klub bírósági bejegyzése megtörtént, működésének alapjává az alapszabály vált. Természetesen kialakult egy jó kapcsolatrendszer a városban működő más nyugdíjas klubokkal és a megyei jogú városban működő más nyugdíjas klubokkal.

A klub tagjai részt vettek ezen szervezetek rendezvényein, pld. a Megyei Nyugdíjas Majálison valamint a különböző ismeretterjesztő városi rendezvényeken. Rendszeres a klubtagok és klubon kívüliek szociális helyzetének elemzése, a rászorultak részére tanácsadás, segítségnyújtás a problémák megoldásában. A klub tagsága heterogén összetételű, nyugdíjas katonák, rendőrök, tűzoltók, közalkalmazottak és feleségeik összefogó szervezete.

Munkánkat a közgyűlés által jóváhagyott éves terv alapján végezzük, amely tervet a havi vezetőségi üléseken pontosítjuk. A terv összeállításánál alapvető rendező elv, hogy olyan programokat szervezzünk, amelyre a tagság részéről igény mutatkozik. Ne a vezetőség erőltessen rá egy programot a tagságra, hanem fordítva, a tagság fogalmazza meg az igényt.

Minden csütörtökön klubnapot tartunk, amelyre kultúrált helyet biztosít a Helyőrségi Művelődési Otthon. A klubelnök és az otthon igazgatójának kitűnő kapcsolata biztosítja a szükséges feltételeket a rendezvényeik lebonyolításához.

Pápa Bázisrepülőtér parancsnoka Domonkos Miklós alezredes és a rendőrkapitány folyamatosan figyelemmel kíséri saját nyugdíjasaik helyzetét, közgyűléseken személyes vagy elfoglaltságuk esetén helyetteseik vesznek részt, ezáltal bizonyítják, hogy megbecsülik az előző generáció munkáját.

A klubélet színvonalának javítása állandó igény, így a jelenlegi vezetőség sem elégedett önmagával, jól érzékeli munkája hiányosságait. Folyamatosan új és újabb javaslatokat és lehetőségeket vizsgálunk és vitatunk meg, így igyekszünk a régi értékek megőrzésével folyamatosan megújítani, és egyre javítani munkánk színvonalát, a 178 fős tagságunk érdekében.

*Markel János
klubelnök*

Ismét segített a BEOSZ

A BEOSZ Elnöksége és a „Bajtársainkért” Alapítvány kuratóriuma 2002. május 3-án pályázatot hirdetett szeptember 1-jei határidővel adományok és november 15-ei határidővel egyszeri segélyek elnyerésére.

Adományok elnyerésére 32 pályázat érkezett, melyből a „Bajtársainkért” Alapítvány 29-et fogadott el. A katonai kisközösségek 5 db adományt, a BEOSZ-hoz tartozó nyugdíjas klubok és egyesületek 24 darab adományt nyertek el.

Segélyekre 144 pályázat érkezett. Jóval több, mint amire számítottunk. Abban kellett döntenünk, hogy a segélyek alsó határát a pályázati felhívásban közzétett 20 000 Ft-ban rögzítsük és így sok pályázót el kell utasítanunk, vagy az alsó határt 15 000 Ft-ban állapítsuk meg, és így több személynek tudunk támogatást adni. A bizottság az utóbbit fogadta el. Ezek szerint 96 pályázónak tudtunk 15 000 Ft, vagy ennél több segélyt adni.

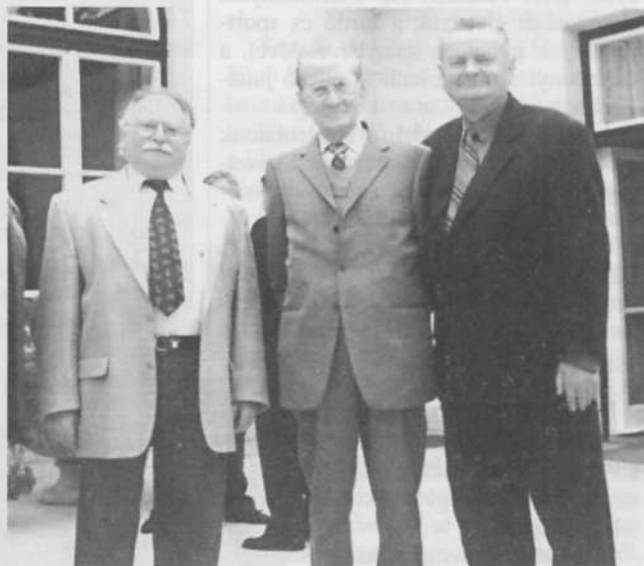
A pályázatok elbírálásánál követett főbb elvek és szempontok, feladatok:

- a segélyek összege legalább 15 000 Ft;
- minden klub tagjai arányosan kapjanak segélyt. Ha például valamelyik klub felterjesztett 15 főt segélyre, a névsor első 5 tagjának pályázatát fogadtuk el, mert a korábbi megállapodás szerint a felterjesztés sorrendje egyben fontossági sorrendet is jelent. Ezzel próbáltuk kiszűrni néhány klubelnökünk önkorlátozásának hiányát;
- esetenként, ha a felterjesztett okmányokból megállapítható volt, emeltük a segély összegét 20–30 ezer Ft-ra;
- a hiányos pályázatokat, ahol nem állapítható meg a nyugdíj összege, a lakcím, az életkor, kénytelenek voltunk elutasítani;
- elutasítottuk azt a pályázatot is, amelyből nem derült ki, hogy az illető hová tartozik, melyik klubnak a tagja. A BEOSZ pályázata csak a tagszervezeteink tagjaira érvényesek. Kívülálló, akárkit nincs módunkban segélyezni.
- az előzőeknél megfelelően kíváncsi, hogy minden egyéni pályázatot véleményezzenek a klub elnökei;
- több esetben a nyugdíj összegének feltüntetése helyett a klubelnökök jövedelmet illetve egy főre eső jövedelmet tüntettek fel. Jobb lenne, ha az utolsó nyugdíjszelvény vagy annak másolatát mellékelnék. Az 1 főre eső jövedelmet, a feltüntetett adatok alapján a bizottság is képes megállapítani;
- alapvető követelmény, hogy a segélyre felterjesztett személy adatai pontosak legyenek. Minden esetben félreérthetetlenül megállapítható legyen a név, rendfokozat, lakcím irányítószámmal együtt, esetenként hasznos lehet a telefonszám feltüntetése is.

Néhány gondolat az adományok és a segélyek kiosztásáról

Azt terveztük, hogy az adományokat Balatonkenesén a Katonanemzedékek XI. találkozóján, ünnepélyes keretek között osztjuk ki a sikeres pályázóknak. Mivel a szükséges pénzt korábban hosszú lejáratú tartóssan lekötöttük és a határidő október vége felé járt le, a hónap elején tartott nemzedéki találkozón – a katonaközösségek kivételével – csak adománylevelet kaptak a pályázók. Az adományleveleken feltüntetett pénzt az alapítvány pénztárosától, egyeztetett időpontokban lehetett felvenni. A nehézkes telefonátvitel és sok egyéb elfoglaltság miatt a kifizetések elhúzódtak. Ezért a szervezési hibáért a BEOSZ és „Bajtársainkért” Alapítvány vezetése elnézést kér.

A segélyek kiosztása történhet úgy, hogy postán el-

küldjük a sikeres pályázóknak. Ez a módszer egyszerű, gyors, de személytelen. Az sem mellékes, hogy a postaköltség több mint 20 000 Ft.

Ezért döntöttünk úgy, hogy a kiosztást személyessé tesszük, mert így bevonjuk mindazokat, akik a pályázatot összeállították, véleményezték és akik felkutatják a rászoruló bajtársainkat.

A segélyek kiosztásának rendje a következő:

- November 26-án ülésezett az Alapítvány Kuratóriuma;
- November 27–29. között az Alapítvány pénztárosa előkészíti a kifizetésekhez szükséges okmányokat, előkészíti a pénzt;
- December 2-án az elnökségi ülésen, a régiók vezetői átveszik a szervezeteikhez tartozók számára kiutalt segélyeket egy összegben.
- December 3–6 között a régióvezetők a tageszervezetek elnökeinek átadják az egyesületi tagoknak járó segélyeket;
- December 7–15. között a tageszervezetek elnökei a szociális bizottságok bevonásával személyesen átadják a segélyeket a sikeres pályázóknak.

Összefoglalva: A „Pályázat-2002” akció sikerült, eredményes volt. A rendelkezésre álló mintegy 4 millió forintot a BEOSZ Elnöksége, a „Bajtársainkért” Alapítvány kuratóriuma és a tageszervezeteink vezetőségei, valamint a hadkiegészítő parancsnokságok és a csapatok érdekvédelmi alosztályai lelkiismeretesen, a szükségletnek megfelelően osztották szét.

Reményeink szerint ezzel nagy örömet okoztunk klubtagjainknak és a rászoruló bajtársainknak illetve azok özvegyeinek.

Köszönet illeti mindazokat, akik ebben a munkában részt vettek.

A pályázaton eredményesen szereplő kluboknak és személyeknek gratulálunk, további munkájukhoz sok sikert és kellemes karácsonyi ünnepeket, boldog Új évet kívánunk!

A BEOSZ Elnöksége és a „Bajtársainkért” Alapítvány kuratóriumának nevében:

Fekete József
nyá. ezredes

Fotókiállítás TOMA ANDRÁSRÓL

Nagysikerű fotókiállításra és könyvbemutatóra került sor Nyíregyházán a helyőrségi művelődési központban.

Toma András, az „utolsó” magyar hadifogoly hazatérését bemutató fotókiállítás anyagát Tapolcsányi Éva, a Blikk fotósa a kiállítás végén a BEOSZ részére adományozta. A kiállítással egy időben, melynek műsorvezetője a TV2 neves riportere Vujity Tvrtko volt, ezután került sor dr. Vécér András, a Magyar beteg és Erdős László Hadifogoly című könyvének dedikálására, melyek Toma András életét dolgozták fel különböző aspektusban.

Sipos Géza nyá. ezredes, a BEOSZ elnöke és Nagy Tibor a nyíregyházi klub igazgatója által szervezett rendezvény fő vendége, a fotók és a könyvek főszereplője, maga Toma András volt.

Fotó: Kacsó Lajos

Centenárium megemlékezéseink 2003-ban

Kétszáz éve, 1803. október 17-én a Zala megyei Söjtörön született Deák Ferenc, a „hazabölcse”, a „kiegyezés apostola” a jogvégeztet köznemes.

A megye országgyűlési követeként a magyar reformellenzék egyik vezérévé vált. Az 1840-es években együtt haladt Kossuth Lajossal, de mérséklően hatott az ellenzék politikájára. A forradalom és szabadságharc kitörése után a Batthyány kormányban igazságügy miniszter lett. A kormányfővel együtt egy békés politikai megoldáson munkálkodott. Miután az osztrák kormányzat politikáján ez megbukott, s a magyar kormány Debrecenbe költözött ő maga kehidai birtokára húzódott vissza. Önkéntes magányban élt, sokat betegeskedett. A miniszterelnök lemondása után visszaadta megbízatását, de megmaradt képviselőnek.

A szabadságharc leverése után, az elnyomatás éveiben 1854-ben Pestre került és a hazafiak tőle várták az ellenzék irányítását. A Felirati Párt vezéréként 1861-ben elutasította a részleges engedményeket, de elismerte Ferenc József királyságát. 1865 áprilisában megírt híres hűsvéti cikkében már közlekedést tanúsított az uralkodóhoz, és ebben körvonalazta a kiegyezés főbb gondolatait, többek között a teljes politikai amnesztiát a 48-as honvédek részére.

A kiegyezési tárgyalásokat ő irányította, de a kompromisszum megkötése után háttérbe húzódott és nem vállalt hivatalt a létrejött magyar kormányban. Megérte a kiegyezés 1873–75. év közötti válságait, de egész életében a tiszta politikai hű maradt. Tekintélyét annak is köszönhette, hogy egy elanyagiasodó korban keze tiszta maradt a becsstelen haszontól. Az ő vezérése az értelem és becsület uralmát jelentette.

Súlyos szívbetegsége egyre inkább eluralkodott rajta és 1875. január 29-én elhunyt. Hamvai a Budapesti Nemzeti Sírkertben nyugszanak, s mely fölé mauzóleumot állíttatott a hálás magyar nép.

Háromszáz éve, hogy II. Rákóczi Ferenc Erdély és Magyarország fejedelme hazatérve 1703. június 14-én átkelt a Kárpátokon és kezdetét vette a Habsburg birodalommal szembeni, közel 10. évig tartó magyar függetlenségi harc. (II. Rákóczi

Ferenc 1676. március 27-én született a Zemplén megyei Borsi községben.)

Rákóczi harci lobogója a „Cum Deo pro Patria et Libertate”, Istennel a hazáért és a szabadságért felirattal zászlaja alá szólított és sorakoztatott mindenkit az elnyomó dinasztia ellen. Őt magát a tiszaháti felkelők Esze Tamás vezetésével a lengyelországi Brezán várában keresték fel kérvén és rá bírván, hogy álljon seregeik élére, a szabadságharc megindítására. A felkelő csapatok kezdetben jelentős sikereket értek el. Felszabadították a Tiszántúl nagy részét, elfoglalták Sárospatak és Munkács várát. 1703 végére elfoglalták a Duna–Tisza köze és a Felvidék nagy részét, 1705 végéig a Dunántúlt és birtokba vették a veszprémi, sümegi és kőszegi várakat. Az 1705-ös szécsényi országgyűlésen a rendek II. Rákóczi Ferencet Vezérlő Fejedelemmé választották.

A szabadságharc kezdeti sikereinek olyan kiváló hadvezérei voltak, mint Esze Tamás, (Vak) Bottyán János, Béri-Balogh Ádám. Az ő vezetésükkel a sokszor megfelelő felszerelés nélkül is a csatába induló kuruc csapatok fölényes győzelmet arattak a labancok felett. A kuruc lovasok fantasztikus bravúrokra voltak képesek, de portyázásokkal a háborút nem tudták megnyerni.

A reguláris labanc csapatok a trencsényi, romhányi csatákban a kuruc seregekkel szemben katonailag fölénybe kerültek. A magyar szabadságharc ugyan elbukott, de az 1711. évi Szatmári béke a Majtényi síkon való fegyverletétel biztosította a felkelő harc több célkitűzését.

A Szatmári békével a Vezérlő Fejedelelem nem értett egyet, mégis az általa vezetett szabadságharc nélkül nem jöhetett volna létre ez a kompromisszum. A felkínált kegyelemmel nem kívánt élni a Fejedelelem, s így emigrációba vonult, 1735. április 8-án a törökországi Rodostóban elhunyt. Hamvai most is külföldön, a szlovákiai Kassai Dóm kriptájában nyugszanak.

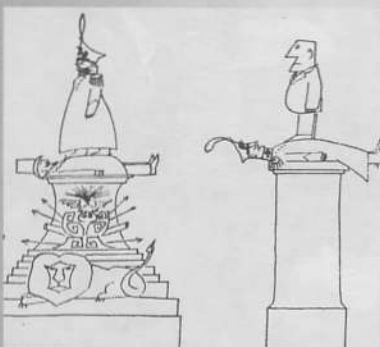
Az utókor a Fejedelemben az önzetlen, a hazáért a végső-kig kitartó emberi nagyságot tisztelheti. Nemzetéért és becsületéért odahagyja javait és családját inkább az emigráció keserű kenyerét és magányát választotta.

Összeállította:
Dr. Lovasi Gábor nyá. ezredes
BEOSZ alelnök

TÁBORNOK TRÉFÁK

Kíváncsiság

Politikusok és katonák
(Változnak az idők)

A kebelbarátnő

Jelentéstétel

Évzáró a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnél

A ZMNE Bolyai főiskolai karának emeleti dísztermében 2002. november 22-én tartotta meg évzáró taggyűlését az egyesület. Beszámolójában Lindner Miklós ny. vezérőrnagy, – az egyesület elnöke – értékelte négy év munkáját. Megállapította, hogy a tagság évről évre növekedett: 38 főről 127 főre. Az egyesület alapító tagja a Honvédségi Nyugdíjasklubok Országos Szövetségének és tagja a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének. Összefogja az egész ország területén azokat a híradó tiszteket, tiszthelyetteseket és polgári alkalmazottakat, akik évtizedeken át tevékenykedtek a katonai híradás érdekében. Kapcsolatot tart a MN Vezetési csoportfőnökségével, a ZMNE híradással foglalkozó két tanszékével, és a még élő híradó alakulatokkal. Az egyesülethez tartozó legnagyobb civil szervezet a Puskás Tivadar Híradásipari Technikum, melynek igazgatója a szervezet egyik alelnöke. Az egyesület továbbra is várja a jelentkezőket.

A beszámoló után a tagok megválasztották az új vezetőséget, amelynek létszámát 7-ről 9-re növelték. Elnök, ismét Lindner Miklós lett. Ezután elismerésekben részesültek azok a tagok, akik segítettek az egyesület mindennapi munkáját.

Az egyesület minden tagja megkapta a félévente kiadott „Puskás Híradó” című újság első számát, és a Kossuth Lajos születésének 200. évfordulójára az egyesült által kiadott könyvet.

Vörös Béla ny. mk. ezredes

Könyvjelző

Az Árpád-vonal

Rendhagyó sikere volt dr. Szabó József János alezredes könyvbemutatójának a Hadtörténeti Intézet és Múzeum dísztermében. „Az Árpád-vonal” című könyvet, amely a Keleti-Kárpátokban 1940–1944 között épített védelmi rendszer eddig alig ismert történetét idézi fel, régen várt, hézagpótló olvasmányként fogadták a bemutató résztvevői. Kevésbé ismert ugyanis, hogy a magyar ország-erődítés történetének egyik legsikeresebb fejezete az Árpád-vonalhoz kapcsolódik. Az Árpád-vonal volt ugyanis az egyetlen erődrendszer a második világháború során Európában, amelyet nem tudtak áttörni, csak megkerülni.

Az ötödik X felé közeledő szerző, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem hadtörténelmi tanszékének tanára, nem titkolta: csak a véletlennek köszönheti, hogy rábukkant az Árpád-vonalra. Egy alkalommal a második világháború Magyarország területén zajlott harcaival foglalkozó szemináriumra készült, amikor a 4. ukrán front hadműveleteinek tanulmányozása során elolvasta Grecskó tábornok „A Kárpátokon át” című visszaemlékezését. A később igen magas beosztást betöltő generális, meglepően nagy elismeréssel szolt a Keleti-Kárpátok védelmi rendszeréről, az Árpád-vonatról, a Hunyadi és a Szent László állásokról. Lényegében ez a memoárkötet inspirálta arra, hogy személyesen is megtekintse a sokáig agyonhallgatott erődrendszer maradványait.

Az Árpád-vonal című könyv szerzője nem száraz hadtörténelmi szakművet írt, hanem érdekes olvasmányt, amelyben különösen tanulságosak a szemtanúk, a harcokban részt vett magyar katonák visszaemlékezései. Szabó József János a hetvenes években az ország nyugati csücskében a lenti ezrednél hét évig volt kultúr-munka-szervező. Történelem tanári diplomával lett a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia hallgatója majd tanára, később a Zrínyi Bajtársi Egyesület elnöke.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója
Felelős kiadó: Sipos Géza ezredes, a Beosz elnöke. Szerkesztő: Kacsó Lajos
Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.